

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 38. SZÁM 2009. OKTÓBER 15.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

KI AZ UTCÁRA!

**AZ UTCA MINDENKIÉ, A MIÉNK, A DOLGOZÓ EMBEREKÉ!
MENJÜNK EL A GYÁR, A SZOCIÁLIS- ÉS MUNKANÉLKÜLI HIVATAL, A KÓRHÁZ
ELÉ – OTT VANNAK A KISZOLGÁLTATOTTAK, AKIKKEL CSAK MI TÖRÖDÜNK.
ŐK A VÁLSÁG, AZ ÁLLAMOSÍTOTT LOPÁS ÁLDOZATAI:
SZÓLJUNK HOZZÁJUK! ÉRTÜK DOLGOZUNK!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

POLGÁRMESTEREK TÜNTETÉSE

A magyar politikai élet mindig szűl újabb és újabb meglepetéseket. A múlt héten polgármesterek tüntettek a kormány költségvetési tervezete ellen. Első körben rácsapták a miniszterelnökre az ajtót, mondván, hogy nem lehet csak elvonni a pénzt, ugyanakkor elvárni, hogy az önkormányzatok működtessék az iskolákat, a kórházakat, meg minden egyebet. A polgármesterek követelése szerintem is jogosak. Erről egyébként a szocialista polgármesterek sem nagyon vitatkoznak, legfeljebb nem tüntetnek.

A dolognak mégis van egy kis szépséghibája. Ma az önkormányzatok nagy része Fideszes, tüntetni is zömében ők tüntetnek. Mit akartak demonstrálni? Hogy kettős hatalom van? Valójában nincs kettős hatalom. A kormány a helyén van, még akkor is, ha a választásokon nem ők nyernek. A polgármesterek meg nem tudják átverni egyébként jogos követeléseiket, az utcán főleg nem. Az utca a dolgozóknak való, azoknak, akik ténylegesen elszenvedik a kormány „válságkezelésének” minden terhét. Az ő tartalékaiknak végük, nincsenek új forrásaik. A Fidesz nem velük törődik, nem őket hívja az utcára. A tőkét kell korlátozni, és az így felszabaduló javakat az emberekre költeni. Ha nem így lesz, nem lesz jobb sora a dolgozó embereknek, akárkik is uralkodjanak.

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

NE LEGYEN SZEMÉLYVONAT!

Az idén jártam Mexikóban, és az egyik államban csodálkozva láttam, hogy nincsenek személyvonatok. Azt hittem, hogy csak ritkán járnak, de nem, megmagyarázták, hogy nincsen személyszállítás, csak a teher utazik egyik helyről a másikra. Az ok nagyon egyszerű. Nem éri meg a tőkének. Kit érdekel az, hogy az országutak tele vannak kocsikkal és buszokkal? Kit érdekel, hogy sok ember százszor is meggondolja, elinduljon-e egyáltalán? Úgy tűnik, hogy a MÁV is elindult ezen az úton. A teherszállítást, amely köztudottan hasznot hoz, már ki-privatizálták a MÁV-ból, mert így jó. Nem nekünk, a tőkének. Megnyirbálták a mellékvonalak egy részét, mert így jó. Nem nekünk, nem neked, nem az embereknek, a tőkének. Most végleg mindent a közútra akarnak áttenni, mert szerintük ez a jó. Pedig van más út! Államosítani ismét a teherszállítást, és minden pénzt termelő tevékenységet, amit kivettek a MÁV-ból. Leváltani a MÁV vezetésének a zömét, kirúgni a naplopókat, csökkenteni a főnöki fizetéseket. Nekünk ez a jó!

ÉHES GYERMEKEK

Azért jó tudni, hogy az MSZP-képviselők sem unatkoznak, hanem még most is, a nagy kampány előtti időkben is az emberek sorsát viselik szívükön. Parlamenti

képviselőik a múlt héten módosító indítványt adtak be. Soha sem értettem, hogy a kormánypárt miért nem tudja elrendezni saját körben az ilyen ügyeket, miért kell az embereket hülyíteni. Ugyanis ki venné komolyan, hogy a hatalmon lévő párt kormánya nem a párt politikáját valószínűleg meg. Na, mindegy! A szocik módosítani akarnak, segíteni a szegény, éhes gyermekeknek. Az éhes gyermekek sorának hallatán nyilván mindenki felkapja a fejét. A szocik erre játszanak, megígérve, hogy a 2010-es évben is biztonságosan megőrizhető a gyermekétkeztetés jelenlegi fedezete. Természetesen ez nem így van! A válságnak ugyanis még nincs vége, s a kormány a válságkezelést csakis a szegények rovására látja megvalósíthatónak. A gazdagokat senki sem korlátozza, csak az éhes gyermekek nem jut. A szocialista képviselők, ha segíteni akartak volna, akkor NEM a költségvetés kozmetikázására vállalkoznak, hanem egész egyszerűen meggyőzik a kormányt és a pártvezetést: ezt így tovább csinálni egész egyszerűen bűn. A felnőttekkel és a gyerekekkel szemben is.

NEM ELÉG A KORMÁNYVÁLTÁS!

Ha valaki azt hiszi, hogy áprilistól beköszönt a Kánaán, jobb, ha tőlem tudja: téved. A kormányváltás, persze, úgy kell, mint egy falat kenyér. Szocialisták és liberálisok, némi MDF-es segédlettel, annyi disznóságot követek el ellenünk, hogy rosszabb aligha jöhet. A mostaniakat el kell zavarni, sőt már korábban is ezt kellett volna tenni. De van itt más is! A parlamentbe, sőt egyáltalán a politikába új emberek kellenek. Elég volt a hivatásos politikusokból, a tőke kinttartottjaiból, a nép pénzének fosztogatóiból. Elég volt a nagy tőke kiszolgálóiból, akik most arcukat váltanak, jobbikosok lesznek, vagy a „lehet más a politika” hamis jelszavát hirdetik, vagy éppenséggel vörösbe öltöznek. Ha a Munkáspárt ott lesz a parlamentben, az emberek számíthatnak jobb életre, ha nem lesz ott, semmi sem változik, legfeljebb a díszletek és a színészek.

THÜRMER GYULA

AZ UTCAI MUNKA NAGYON FONTOS!

BESZÉLGETÉS URBÁN SZANDRÁVAL, A BALOLDALI FRONT TAGJÁVAL

Urbán Szandra 16 éves, de máris tudatos kommunista. Nem csak az elmélettel foglalkozik, május elsején transzparenst vitt, részt vett a debreceni Pulykanapokon, de ott volt a váci és a budapesti gyár előtti akciókban is. Mikor nincs tanítás, részt vesz az utcai munkában, mert felismerte, ez nagyon fontos: csak így ismerhetnek meg bennünket az emberek. Pártmunkáján kívül is sokoldalú: készül a továbbtanulásra, főz, olvas, képregényeket szerkeszt, s tudatosan védi a környezetet. Példája is jól mutatja: érdemes a közös beszélgetésekbe, gondolkodásba gyermekeinket, unokáinkat is bevonni, hiszen bármilyen fiatalok is, problémáink közösek, melyeket még eredményesebben oldhatunk meg együtt.

– *Hogyan kerültél a Frontba?*

– Otthon gyakran van szó politikai kérdésekről, a szocializmus éveiről, mikor én még nem éltem, és a jelenlegi nagyon rossz helyzetről. Szüleimmel mentünk el a Munkáspárt május elsejei rendezvényére, ahol már Nagy Judittal vittem a transzparenst. Engem nagyon érdekelnek a mozgalmi élettel kapcsolatos dolgok. A debreceni Pulykanapokon be is léptem a Baloldali Frontba. Édesanyám a Munkáspárt aktív tagja. Ott voltam a váci és a budapesti gyár előtti akciókban is. Mikor nincs tanítás, részt veszek az utcai munkában, mert ez nagyon fontos. Csak így ismerhetnek meg bennünket az emberek.

– *Miket szoktál olvasni?*

– Kedvencem Shakespeare-től a Rómeó és Júlia, de gyakran olvasom a Hamletet és az Alkonyatot is. Rendszeresen olvasom A Szabadságot, ez a Frontban kötelező is, és más napilapokat alkalmanként is, mert fontos dolognak tartom a tájékozódást a polgári sajtóból. Sokat olvasok az Interneten is.

– *Sok időt töltesz a számítógép előtt?*

– Igen, sokat. Rendkívül érdekes dolgokat lehet megtudni a mozgalommal kapcsolatban is. Nemrég töltöttem le egy új dalt Che Guevaráról. Gyakran nézegetek programokat. Van egy gitárprogramom, amin saját magamnak szerkeszték zenét.

– *Milyen zenét szeretsz?*

– Sok mindent. Nagyon szeretem az orosz dalokat, a japán rockot, az ANCaft, Ninet, LMC-t.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Sokat olvasok, képregényeket szerkesztek, rajzolok, szeretem a táncot és az éneklést is. Néha cikkeket is írok. A legutóbbi cikkem sehol sem jelenhetett volna meg A Szabadságon kívül a tartalma

miatt, mert kimondom, amit gondolok erről a rendszerről.

Sokat kirándulunk, legutóbb Dunakeszire bicikliztünk egy jót. Néha elmegyek uszodába is.

– *Úgy tudom, szereted az édességeket.*

– Nagyon! Főzni is szoktam, de süteményeket is készítek. Most én fogom sütni a zserbót a KB-ülésre. Nem volt ez mindig így, az első húsevesem olyan rossz lett, hogy a macskáknak sem ízlett. Persze az édesanyám magyaros ételeit kedvelem leginkább, a székelykáposztát és a pörkölteket.

– *Milyen ma tanulónak lenni?*

– Jó lenne, ha normális állapotok uralkodnának az osztályban, de minden órán van valami üvöltözés, ami miatt nem lehet figyelni. Szeptemberben kezdődött a tanítás, de még mindig nincs órarendünk. Állandóan változtatják az órákat. Megvetették velünk a drága tankönyveket, de szinte csak jegyzetből tanulunk, ami mást tartalmaz, mint a könyv, s felmerül a kérdés: akkor minek vetették meg? Mikor felvettek, kiküldtek egy papírt, amiben az állt, hogy csak angol tagozat van az iskolában, aztán kiderült, hogy van német is, és mindenki ott folytatja, ahol abbahagyta előző iskolájában. Közben az osztály megvette az angolkönyveket, mivel ezt kérték. Szerintem nem így kellene működni az iskolának. Teljes káosz van.

– *Tervezed a továbbtanulást?*

– Igen, díszlet- és jelmeztervező szeretnék lenni. Varrni már most tanulok. El akarom sajátítani az alapokat.

– *Ebben a rendszerben születél, mégis meglepő élességgel látod a hibákat...*

– Mindenki látja, hogy milyen szörnyű az ország gazdasági helyzete, és hogy sok mindent meg kell változtatni, mert ez így nem folytatható. Édesanyám egészségügyi dolgozó volt, ő is megerősíti,

Urbán Szandra

1993. november 17-én született Budapesten. Szülei dolgozó emberek. A Szigeti József utcai általános iskola elvégzése után szakközépiskolás lett. Jelenleg is tanuló. Szüleivel lakik egy budapesti panellakásban. Nagyon fiatal, de már beszámolhat munkásmozgalmi múltjáról. Több gyári akció aktív részese, és mindenben segíti a Frontot és a pártot. Néhány írását már A Szabadságban is olvashattuk.

hogy elképesztő mértékben tették tönkre a kórházakat. Gyógyulni ma kiváltság Magyarországon. Aztán folynak az erdőirtások szüntelenül. Mikor Páty fele mész és kinézel az ablakon, egy csomó luxus házat és bankokat látsz. Ott valamikor erdő volt. Nagyon el kellene gondolkozni minden fa kivágása előtt, mert az életünket teszik tönkre ezzel is. Egyre szennyezettebb a levegő, de csak azért is csinálják, mert valakik ettől nagyon meggazdagodnak, a többi nem számít. Pedig a természet nagy kincs, nem elég ámuldozni rajta, meg is kell védeni...

– *Ha kérhetnél valamit a „jótündértől”, mi lenne a kívánságod?*

– Legyen jobb állapotban az országunk, szűnjön meg a munkanélküliség, és ne lehessen az embereket mindenféle előre kitálatl trükkel folyamatosan átverni. ■

ÁLLAMOSÍTÁS! SZÁMONKÉRÉS! MUNKAHELYTEREMTÉS!

Államosítás! Számonkérés! Munkahelyteremtés! Ez a három meghatározó pontja a Magyar Kommunista Munkáspárt új választási programjának, amelyet október 10-i ülésén fogadott el a Központi Bizottság. A fenti jelszavak fejezik ki leginkább a Munkáspárt politikájának lényegét, ezek a pontok különböztetnek meg minket elsősorban a polgári pártoktól, a Fidesztől, az MSZP-től vagy akár a Jobbiktól. A választási programban szerepel még egy meghatározó jelszó: a Munkáspárt az egyetlen baloldali párt. A programot A Szabadság novemberben teljes egészében publikálja, a párt aktivistái decemberben félmillió példányban megkapják külön is.

Váltsuk le a kormányt a mostani választásokon! Az MSZP és az SZDSZ felbecsülhetetlen károkat és mérhetetlen szenvedést okozott a magyar embereknek. A tőkés, a gazdagok egyre jobban élnek. Mi egyre szegényebbek vagyunk, a bankok meg egyre gazdagabbak.

Nem elég a kormányt leváltani! A Fidesz most változást ígér, de ettől nekünk nem lesz jobb. Új értékeknek, új embereknek kell bekerülniük a politikába. A kormányváltás szükséges, de nem elégséges. Ha nem lesz ott a Munkáspárt, megint a dolgozóval fizetted meg a válság árát.

Rá kell kényszeríteni a tőkést, a kormányt, a parlamentet, hogy az ország kenyeréből nagyobb szeletet kapjunk.

Az elmúlt húsz évben bebizonyosodott, nem az állam a rossz gazda, hanem az a baj, hogy tolvajok vannak az ország élén.

A külpolitika Magyarországot fogja szolgálni!

Nem a NATO-t és az Európai Uniót szolgáljuk! A magyar külpolitika a nemzeti érdekeinkből fog kiindulni. Hazahívjuk külföldről a magyar katonákat. A NATO érdekekeit szolgáló zsoldos hadsereg helyett Magyarország védelmére képes honvédséget teremtünk. Szükség esetén visszaállítjuk a sorkötelezettséget.

Számon kell kérni, a legszigorúbb büntetést kell kiszabni a lopáson és korrupción kapott politikusokra, állami cégek vezetőire. Államosítani kell az áram-, gáz- és vízszolgáltatókat, a Mol-t, az OTP-t, a nagybankokat, el kell venni a kedvezményeket a multiktól, viszont minden lehetőséget meg kell adni a hazai kis- és középvállalkozóknak. Az államnak kell munkahelyeket teremtenie és megvédenie az embereket a bankok kilakoltatásai ellen. Ez a Munkáspárt nélkül nem megy!

Mit akar a Munkáspárt?

- Visszavesszük, ami a miénk.
- Megvédjük a magyar gazdaságot.
- Visszaállítjuk a magyar mezőgazdaság függetlenségét.
- A válságért azok okozói fizessenek.
- Felelősségre vonjuk a politikai és gazdasági tolvajokat.
- Rendet teremtünk.
- Munkát és tisztességes fizetést biztosítunk.
- Esélyt adunk a fiataloknak.
- Élhető időskort biztosítunk szüleinknek, nagyszüleinknek.
- Az egészségügy, az oktatás állami ügy marad.

**MIÉRT NE
DÖNTHETNÉK A
SAJÁT SORSOMRÓL?**

www.aszabadsag.hu

KI AZ UTCÁRA! VAN FEGYVERÜNK!

Nincs több kifogás! Nem lehet többet azt mondani, hogy azért nem vállalkozunk utcai akciókra, mert nincs hozzá eszközünk. A Munkáspárt Központi Bizottságának ülésén a megyék illetve Budapest megkapta a szükséges „fegyvert”. Elsősorban is mindenki kapott újra a „Megérte? Ezt akartad?” röplapból. Van új anyag is, a „Fogjunk össze a jövőnkért!” című röplap. Ez különösen alkalmas arra, hogy szimpatizánsokat toborozzunk. A Baloldali Front készített matricákat, mindenki kapott A4-es munkáspárti plakátot is.

De van más is. A Szabadság címlapjai szándékosan plakátszerűen jelennek meg, egyszerű, közérthető jelszavakat megfogalmazva. Ott vannak rajta a Munkáspárt elérhetőségei is. Fénymásoljuk és ragasszuk ki a címlapot minél több helyre, így folyamatosan lesz aktuális plakátunk. Ezen felül minden megye és a nagy-budapesti régió propaganda célra kap plusz

Szabadságokat – mindenki feleannyit, amennyire eddig előfizetett. (Ez azonban hangsúlyozottan nem azt jelenti, hogy kevesebb előfizető kell, sőt, az ingyenes példányokat a lap népszerűsítésére, újabb előfizetők szerzésére kell felhasználni.)

A Szabadság mostani számában, a 6. oldalon található egy kérdőív is. Ezt fénymásolva minden pártszervezet használhatja az utcai munkához. Ez nem jelent aláírásgyűjtést, ezzel a velünk szimpatizáló véleményét kérdezzük meg, s ha úgy gondolják, ez alapján megadhatják elérhetőségüket is, hogy elmehessünk a kopogtatócéduláért, eljuttassuk nekik propaganda anyagainkat.

A plakátolásnak, utcai munkának azonban csak akkor van értelme, ha rendszeresen csináljuk. Minden héten legyen egy időpont és hely, ahol és amikor kint van a munkáspárti csapat. S legyünk ott a következő héten is ugyanakkor, hogy

megtaláljon minket, aki keres. Asztalt, hangosítást a párközpont biztosít, ha kell, a propaganda-anyag megvan. Csak dolgozni kell! Csak tenni kell a Munkáspártért, az emberekért, mindannyiunkért!

Ma ez az első számú feladat! Ki az utcára! Ki a terekre és piacokra! Ki a gyárak és kórházak elé! ■

MIKOR LESZ VÁLASZTÁS?

Az országgyűlési választások – amennyiben rendkívüli körülmények nem állnak be – várhatóan 2010. áprilisában lesznek. Ez azt jelenti, hogy február elejétől kezdődik a kopogtatócédulák gyűjtése.

Számítva arra, hogy a köztársasági elnök a lehető legkorábbi törvényes időpontra tűzi ki a szavazás napját, a választás várható időpontja április 11. lehet (mivel április 4. vasárnap, Húsvét lesz). Ebben az esetben a választás főbb határnapjai a következők szerint alakulhatnak:

- az értesítők és az ajánlószelvények kiküldése a választóknak (ekkortól lehet és kell gyűjteni a kopogtatócédulákat) – február 8. és 12. között
- a kopogtatócédulák gyűjtésének és az egyéni jelöltek bejelentésének végső határideje – március 19-ig
- a területi listák bejelentésének végső határideje – március 22-ig
- az országos lista bejelentésének végső időpontja – március 23.
- a választási szervekbe való delegálás végső határideje – március 30.
- április 11. – a szavazás napja

A kopogtatócédulák gyűjtésére jogilag 5 hét áll rendelkezésre, de minden eddigi tapasztalatunk azt mutatja, hogy a kopogtatócédulák gyűjtését azonnal és intenzíven kell kezdeni. Most a párt erőit, minden tagját – függetlenül attól, hogy hol laknak, vagy korábban hol szoktak gyűjteni – a kiválasztott választókerületekbe kell koncentrálni, oda, ahol az egyeztetések, s meghozott közös döntésünk alapján a legnagyobb eséllyel össze tudjuk gyűjteni a szükséges mennyiségű cédulát. A rendelkezésre álló propaganda-eszközöinket még ebben az időszakban is ezekben választókerületekben kell tudatosan használnunk, mindaddig, amíg a gyűjtőmunkát végezzük.

Ki az utcára!

Az utca a miénk. A televízió nem a miénk, éppen ezért ne is kérdezd minduntalan, hogy miért nem szerepel a Munkáspárt a televízióban. Azért, mert nem engedik. Az utca azonban a miénk. Illetve a miénk lehetne, ha birtokba vennénk. Nem kell sok hozzá. Ki kell szemelni a forgalmas helyeket, ahol sok ember fordul meg. Ne a milliomos negyedeket válasszuk és a külföldieknek épített sétálóutcákat, mert a mi választóink nem arra járnak! Menj a rendelők elé, a munkaügyi hivatalokhoz, a vasútállomásokhoz! Na, ott aztán megtalálod a munkást is, meg a többi dolgozót is. Persze, az önmagában kevés, ha csendesesen bókálunk a tömegben. Az embereknek látniuk, hallaniuk kell bennünket. Olvassuk fel a programjainkat, de ha a Balszemmel folytatásait olvassuk fel, akkor sem követünk el hibát. Vigyünk zászlókat, transzparenszeket, hagyó lásanak bennünket! Szólítsuk meg a járókelőket! Nem kell félni! Ők is olyanok, mint mi. Szóval, az utca a miénk. Egyelőre. De jó, ha tudod, hogy a Jobbik már ott van. Ha nem vagyunk elég ügyesek, még az utcáról is kiszorulhatunk. Szóval, gyerünk!

THÜRMER GYULA

MILYEN MAGYARORSZÁGOT AKARUNK?

MUNKÁSPÁRTI KÉRDŐÍV

Ez nem politikai népszavazás, nem milliárdos aláírás-gyűjtés. Mi az Ön véleményére vagyunk kíváncsiak. Kérjük, válaszoljon igennel vagy nemmel kérdéseinkre. Együtt tehetjük élhetőbbé Magyarországot!

	igen	nem
Támogatja-e, hogy a legsúlyosabb büntetés legyen kiszabható a gazdasági bűncselekményekre, korrupcióra?	☐	☐
Egyetért-e azzal, hogy az elbocsátott vezetőknek nem jár végkielégítés?	☐	☐
Támogatja-e, hogy a minimálbér legalább 100 ezer forint legyen, s senkinek se lehessen nagyobb a fizetése 1 millió forintnál?	☐	☐
Támogatja-e az áramszolgáltatók, gázszolgáltatók és egyes nagybankok államosítását?	☐	☐
Egyetért-e azzal, hogy megszűnjön a pártok állami támogatása, ne lehessen fizetett tv és rádió reklám, óriásplakát?	☐	☐
Támogatja-e, hogy továbbra is alkotmányos jog legyen az első munkahelyhez, első lakáshoz jutás?	☐	☐
Támogatja-e, hogy az önhibájukon kívül eladósodott embereket ne lakoltassanak ki otthonukból?	☐	☐
Egyetért-e azzal, hogy a munkanélkülieknek elsősorban állást, közmunkát kell biztosítani, s nem segílyt?	☐	☐
Támogatja-e, hogy a magyar kis- és középvállalkozók alacsonyabb munkáltatói adókat fizessenek a munkahelyteremtés érdekében?	☐	☐

Kérjük, amennyiben a kérdések többségére igennel válaszolt, s egyetért azzal, hogy ezeket a lépéseket megtéve jobbá és élhetővé lehet tenni Magyarországot, adja meg elérhetőségét. A Munkáspárt aktivistái ez esetben a jövőben eljuttatják Önnek a párt programját. Kíváncsiak vagyunk véleményére minden egyéb kérdésben is, kérjük juttassa el hozzánk gondolatait.

Név:

Cím:

DEMONSTRÁLTAK A KÉZBESÍTŐK

Mintegy 250-300 postás gyűlt össze szombaton a Miniszterelnöki Hivatal előtt, hogy követeljék a Posta privatizációjának megakadályozását, a kedvezményes nyugdíjazás postásokra való kiterjesztését, a délutáni kézbesítés bevezetésnek leállítását, tisztességes bérezést és munkakörülményeket.

A megmozdulást a Kézbesítők Szakszervezete (KÉSZ) és a Postai Érdekvédelem '92 (PÉV 92) szervezte, melyre első alkalommal – nagy örömeinkre – csatlakoztak más postai szakszervezetek is.

A Postások Független Szakszervezete (POFÜSZ) és a Postások Független Érdekvédelmi Szövetsége (POFÉSZ) vezetői szintén jelezték részvételi és felszólalási szándékukat.

A demonstrációra meghívást kapott minden politikai párt, és más, nem postai szakszervezet is. Jellemző, hogy a parlamenti pártok közül egy sem reagált a felhívásunkra, ahogy a honlapunk fórumán olvasható volt később: „Mindegyik nagy-

ívben tesz arra, hogy mi lesz a postásokkal”. Viszont elfogadta meghívásunkat Thürmer Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke, Palkovics Imre, a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke, és a Jobbik is képviseltette magát.

A postások vidékről is, buszokkal, szervezeten érkeztek, munkaruhában, transzparenssekkel felszerelve, s rövid idő alatt megszállták a MEH előtti parkolót.

Szomorúan vettük tudomásul, hogy a vidékről, akár több száz kilométerről felutazó kollégák sokkal nagyobb számban

és lelkesedéssel vettek részt a rendezvényen, mint a budapesti postások.

A felszólások során is észrevehető volt a szélsőjobb térnyerése a munkások között. Nagy taps fogadta a Jobbik képviselőjét, akinek beszéde rövidesen érdektelenségbe fulladt. A hosszú, unalmas, oda nem illő, rosszszul előadott beszéd nem váltott ki nagy lelkesedést a postásokból. Elszórt füttty fogadta a Munkáspárt elnökének felszólalását, akinek szavait rövidesen taps követte, mely a beszéd végén viharos vastapsba váltott át.

Thürmer Gyula két mondat után maga mellé tudta állítani a tömeget. Tömör, lényegre törő, munkásnyelven megfogalmazott mondanivalója nagy tetszést aratott. Ahogy az egyik szakszervezetis tagunk fogalmazott: “Elnökökötök fergetegetes volt!”

A felszólalások után a négy postás szakszervezet vezetője közösen adta át a petíciót a Miniszterelnöki Hivatalban, majd rendezett sorokba szerveződve megkezdték az átvonulásukat a Szociális- és Munkaügyi Minisztérium elé.

Fantasztikus élmény volt 200-300 postással együtt vonulni az utcán, az elmúlt húsz évben erre soha nem volt példa.

Az SZMM előtt röviden felszólaltak a postai szakszervezetek vezetői, majd átadták petíciójukat Dr. Veres Gábor osztályvezetőnek.

Nagy felháborodást váltott ki a dolgozókból, hogy Veres úr nem értette, miért hozzájuk fordultunk követeléseinkkel, miért nem a Posta vezetőihez. Nem értette azt sem, miért rájuk tartozik a délutáni kézbesítés bevezetésével járó dolgozói hátrányok kérdése.

A szakszervezetek vezetői kihangsúlyozták: megvárják a 30 napos határidőt a válasz megérkezéséig, s amennyiben a válasz nem lesz számunkra kedvező, a sztrájkjától sem riadunk vissza.

Aki lopja a nép pénzét, azt el kell zavarni!

– Thürmer Gyula beszéde –

A Munkáspárt üdvözlését hozom Önöknek, a Munkáspárt üdvözlését hozom Nektek. Köszönjük, hogy itt lehetünk. Bátrak vagytok, elszántak, és ennek mi örülünk. Küzdeni akartok, és mi veletek küzdünk.

Igazatok van, barátaim! Más út nincsen! Ebben a világban csak az a miénk, csak az a munkásé, csak az a postásé, amiért megharcolunk.

Ne higgyétek, hogy a Magyar Posta vezérei bármit is ingyen adnak Nektek. Semmit! A kormány sem fog meghajolni, csak akkor, ha megmutatjuk, hogy erősek vagyunk. Ha világosan tudatjuk velük, hogy nagyon sokat veszíthetnek. Az ő pénzük bánja, ha nem elégték ki a követeléseiteket, ha ujjat húznak a postás dolgozókkal.

Nagy erő vagytok. A Ti követeléseitek jogosak. Az nem járja, hogy a postások fizetése nem emelkedik, a nagyfőnököké pedig igen! Nem járja, hogy a válság minden terhét veletek fizetessék meg, a gazdagok meg tovább gazdagodjanak.

A Magyar Posta nemzeti érték. Ne engedjük, hogy átjuttassák az európai tőkéseknek! Ugyanúgy, ahogyan tették a bankokkal, a gyárakkal, a közművekkel.

A Magyar Posta sok ezer ember számára a kenyeret jelenti. Védjük meg együtt a postai dolgozók munkahelyét! Lépünk fel együtt a 2013-as postai piacnyitás ellen!

Leplezzünk le együtt minden akciót, amivel a vállalatot kiszervezik a postából, magánkézbe juttatják, a dolgozókat pedig megfosztják jogaiktól!

A Munkáspárt üdvözlését hozom Nektek. Fogadják, fogadjátok jó szívvel! Mi nem a tőkések, nem a gazdagok pártján állunk, hanem a dolgozók oldalán, a szegények oldalán.

Nem azért jöttünk, hogy kérjünk tőletek. Nem azért vagyunk itt, hogy a választásokra agítaljunk. Azért vagyunk, hogy segítsünk! Azért jöttünk, hogy érezték: nem vagyatok egyedül!

Elég abból, hogy becsapnak bennünket. Elegünk van a botrányokból, a korrupcióból. Aki lopja a nép pénzét, azt el kell zavarni!

Sikeres csatát Nektek! Győztes csatát!

VÁLASZTÁSI KÉSZÜLŐDÉS GYŐRBE

Győr-Moson-Sopron megyében, úgy tűnik, komolyan veszik a közelgő parlamenti választásokat. A jelöltek kijelölték, és meghatározták azokat a választókerületeket is, melyek feltétlenül szükségesek a megyei lista megállításhoz. Már biztosan tudható, hogy Mosonmagyaróvár térségében maga a megyei elnök, Belovitz Károly erdész indul. Sopronban egy végzős egyetemistára, a Baloldal Front helyi elnökére, Berényi Imrere esett a választás. Győrben is egy egyetemista, Pénzes András szerepel majd a párt színeiben. A kopogtatócédulák összegyűjtése nem lesz könnyű feladat, ezzel tisztában vannak a helyi vezetők is, köztük Sipőcz Sándor, a KB tagja, Farkas Márton, a győri vezetőség tagja, Kovács Miklós, a mosonmagyaróvári térség, Horváth Lajos, a soproni terület gazdája.

A választások jegyében szervezték meg Thürmer Gyula pártelnök egész napos látogatását. Győrben egy televíziós interjú, Mosonmagyaróváron kettő, Sop-

ronban ismét egy televíziós szereplés várt az elnökre. A piac ezúttal sem maradt ki. Szívesen fogadták a munkáspárti csapatot Győrben is, Mosonmagyaróváron is.

Itt csatlakozott a programhoz Winkler Károly helyi vállalkozó, a Munkáspárt aktív tagja és támogatója, a helyi közélet ismert személyisége. ■

SIKER NAGYKANIZSÁN

A közelgő elbocsátások hírére érkezett a munkáspárti csapat a kanizsai Izzóhoz (egyor Tungstram, ma General Electric). A dolgozók örömmel és szeretettel fogadták az aktivistákat.

Most még van munka decemberig, hogy utána mi lesz, az rejtély, a végkielégítés sem tart örökké – mondták. Az akció talán az egyik legsikeresebb volt a zalai városban. Több, mint másfélezer munkás vehette kézbe a „Megérte? Ezt

akartad?” című vádiratot, és több érdeklődő kapott A Szabadság bemutató példányt, valamint „Fogjunk össze a jövőnkért!” szimpatizáns-toborzó röplapot.

Az emberek őszintén elmondták, hogy aggódnak a holnap miatt, veszélyben érzik saját és családjuk jövőjét. Kistermelők árulták portékáikat a buszmegállóban. Egy idősen végig a röplapokat tanulmányozta, és megbeszélte a társával, aki kért egy Szabadságot.

Nem tudom, hogy a fővárosban mi van, de itt sok a szegény ember, és ha ez a gyár bezár, nagy baj lesz, itt nincs más munkalehetőség – mondta szomorúan. Jöjjenek többször is! Thürmer Gyula mindig igazat mond! – búcsúzott.

A szóróanyagokból persze nemcsak a gyárból érkező dolgozóknak, de a buszvezetőknek és járókelőknek is jutott bőven.

Első alkalom volt akcióink során, hogy két szimpatizáns is beállt az aktivisták csapatába, ők a gyár egykori dolgozói, akik segítettek megszervezni ezt az akciót. Egyikük munkanélküli, másikuk ma már külföldön keresi kenyerét. Szabadságra jött haza, és első útja ide vezetett a gyárhoz szórólapon. Nekik külön köszönet!

Folytatjuk küzdelmünket a gyárak és munkanélküli hivatalok előtt az egész országban. Most kell kimenni az utcára!

Munkáspárti születésnap

**A Magyar Kommunista Munkáspárt
december 19-én
a Baross utca 61-ben ünnepli
20. születésnapját**

Az ünnepségre szeretettel várjuk a párt minden érdeklődő tagját!

A Munkáspárt és a Baloldali Front aktivistái az ünnepet is munkával kezdik, reggel fél nyolctól a Blaha Lujza téren szórólapokat osztanak, ismertetik a párt választási programját, zsíros kenyérral és forró teával kínálják az érdeklődőket.

A Központi Bizottság ünnepi ülése – ahova minden párttagot szeretettel várunk – 10 órakor kezdődik a Baross utca 61. első emeleti nagytermében. Ünnepi köszöntőt mondanak Thürmer Gyula mellett a Munkáspárt és a Baloldali Front vezetői. Az ünnepi műsorban versekkel, filmekkel idézzük fel a Munkáspárt elmúlt 20 évét.

Délután három órától a Nőtagozat cigányzenével és meleg büfével várja a harmadik emeleten az ünneplőket.

KUBIKUS ÜNNEPSÉG MEZŐTÚRON

A mezőtúri kubikus ünnep a Munkáspárt egyik szép hagyománya. A városban már rég elfogadottá vált, hogy az egykori kubikusokra a Munkáspárt szervezésében emlékeznek. Az idei ünnepségen megjelent Búsi Lajos, a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Közgyűlés alelnöke és Draskovits Dénes, Mezőtúr polgármestere is. Az ünnepséget az idén is a párt helyi vezetői, Herceg An-

tal, térségi országgyűlési képviselő-jelölt, és Biró Imre, a városi pártalapszervezet elnöke szervezték. Vendégként ebben az esztendőben is eljött Thürmer Gyula, a párt elnöke, és a párt megyei vezérkarának számos tagja, élén Bencsik Mihállyal. Az ünnepség előtt jó hangulatú beszélgetésre került sor a mezőtúri piacon, és még a Betoncerép Gyár is belefért a programba. A helyi hagyomány-

Hívó a munkásosztályból

Középkorú nő kopogott be a budapesti elnökség ajtaján. Bemutatkozott és szóróanyagot kért. Már indulni is akart, de feltartottam. Aggodalmasan, de őszintén beszéltem. Katolikus hívó vagyok, templomba járok – mondta, miközben gondosan belesimította táskájába a portán vásárolt A Szabadságot és 50 darab szórólapot. Elmondta, hogy nehezen él, és a munkásosztály tagjának tartja magát. Így mondta: munkásosztály. „És a testvéreim is ide tartoznak, nekik viszem az anyagot, az esti misére ígértem. Nagyon várják... Tudom, hogy ez nem vallásos párt, de becsületes. Egyetlen, amelyik a Tízparancsolatot betartja.” Zavartan néztem a szemébe.

Megígérte, hogy jön még, ha elfogy a szóróanyag és természetesen a Munkáspártra fognak szavazni a férjével együtt. Mindig nézem az elnök urat a televízióban – mondta – majd gyorsan elvtársra javította.

A munkások megértik a szavunkat, félreteszik előítéleteiket és beidegződéseiket. Nem ő az egyetlen, aki bekopogott az utóbbi hetekben. Az ajtó nyitva áll egész nap.

F.ZS

őrző klub műsora idén is nagy sikert aratott. Thürmer Gyula megkoszorúzta a város felszabadításában elesett szovjet hősök emlékművét, és megbeszélést folytatott a város polgármesterével is. ■

Az én húsz évem – Dudás György

A SZABADSÁG A MUNKÁSPÁRT 20. SZÜLETÉSNAPIJA ALKALMÁBÓL SOROZATOT INDÍT „AZ ÉN HÚSZ ÉVEM” CÍMMEL. A MUNKÁSPÁRT TÖRTÉNETE – KÖZÖS HARCUNK HISTÓRIÁJA. NAGYGYŰLÉSEKRŐL, FELVONULÁSOKRÓL ÉS VÁLASZTÁSOKRÓL ÉPPÜGY SZÓL, MINT A MINDENNAPI MUNKA, A SZÓRÓLAPOZÁS, A KOPOGTATÓCÉDULA GYŰJTÉS VAGY AKÁR CSAK EGY PIACI BESZÉLGETÉS „APRÓ” PILLANATAIRÓL. VÁRJUK MINDAZON PÁRTTAGJAINK ÍRÁSAIT, AKIK ÚGY GONDOLJÁK, HOGY A MUNKÁSPÁRT KÖZÖS KINCSEVÉ TENNEK AZ ELMŰLT HÚSZ ÉV SZÁMUKRA FONTOS, EMLÉKEZETES PILLANATAIT. EZÜTTAL DUDÁS GYÖRGY EMLÉKEIT IDÉZZÜK FEL.

Mindannyiunknak vannak emlékei, élményei a pártéletünk húsz évéből, kinek több, kinek kevesebb. Szerencsére nekem elég sok jutott. Sok szép emlékem van, de van rossz is. Most visszagondolva csoda, hogy élünk. Hiszen annyi sértés ért bennünket, a suttogó megjegyzések, s hadd' ne soroljam itt fel, hogy milyen durva szavakat vágtak dühödő pofával hozzánk.

Az én húsz évemről tanúskodják most néhány feledhetetlen eset.

A Blaha Lujza téren Darvai Bélával ragasztottunk plakátokat a villanyoszlopokra, eléggé kellemetlen volt az idő. A felszerelésünk egy vödör tapétaragasztó,

egy szatyor plakát és két, másfél méter hosszú rúd volt, amivel a plakátokat fel tudtuk helyezni az oszlopokra. Egyszer csak azt mondja Béla, hogy „Nézd már, a villamosmegállóban egy lány néz felénk és mosolyog”. Odanézek – látom, hogy egy nő szürke kabátban, kapucnival a fején tényleg mosolyog. Már nem emlékszem, melyikünk mondta halkan, hogy biztos lökött szegény. Mert akkoriban igen gyakran elmondtak minket mindennek, és nagyon különösnek tűnt az, hogy valaki kedvesen mosolyogjon ránk. Már nem is feltételeztük, hogy valaki őszintén teszi. Ha jól emlékszem, a következő nap valamilyen tanácskozás volt a Köztelek utcai székházunkban, ahol mindig felmentem az emeletre. Ahogy megyek

fölfelé, visszanezek, onnan be lehetett látni az elnök titkárságára. Meglepődve láttam, hogy ott van az a kislány, aki mosolygott ránk. Kiderült, ő Botta Melinda, ma is aktív elvtársnőnk. Visszafordultam, és elmondtam neki őszintén, hogy mit gondoltunk, s azt is, hogy mi volt az oka. Ez a kis történet is feledtette velünk a sok durvaságot. Hát el lehet ezt felejteni? Különösen úgy, hogy azóta is, akárhol találkozom Melindával, mindig mosolyogva jön felém.

Fáni Lajossal a körúton kezdtük a plakátragasztást, akkor már a Baross utcában volt a központ. A tervünk az volt,

hogy elmegyünk az Üllői útig, onnan vissza a Blaha Lujza térig, majd vissza a Baross utcáig. Amikor az Üllői út sarkán befejeztük a ragasztást, úgy tíz méter távolságból már a Corvin mozitól kísért minket egy férfi. Ezután az aluljárón átmentünk a túloldalra, a pasi jött utánunk. Azt mondja Lajos, hogy hagyjunk ki egyet. Jó – mondtam én, s elindultunk. Erre elkiáltotta magát a férfi: „Na! Egy már kimaradt!” – mondta kárörvendve. Kimaradt az a jóltudodki! – válaszoltam én, visszamentünk, s az oszlop mindkét oldalára ragasztottunk egy-egy plakátot, jó feltűnően, és mentünk tovább. A férfi már nem követett bennünket.

A Kisstadionban volt egy nagy rendezvényünk, amihez a Keleti előtt lévő aluljáróban a betonkoszorút raktuk körbe nagyméretű plakátokkal. Akkor Darvai Bélával voltam, ott is megállt egy férfi úgy tízméternyire, s folyamatosan szövegelt, tette a különböző sértő megjegyzéseket. Figyelj Béla – mondtam – ha közelebb jön, szólj, a presszóból a pincér kinn áll, és azt várja, mikor lesz a balhé. Végül a balhé elmaradt, mi nem szólunk semmit, akármit mondott, a fickó lassan megunt, s odébbállt. Mondanom sem kell, mennyire bosszantott – mégis mi jártunk el emberként.

Gál Jánossal voltunk a legveszélyesebb helyzetben. A Harminckettesek téren felragasztottunk egy plakátot, mire odajött három nagydarab ember, és ott, a szemünk láttára tépték le, közben pedig olyan megjegyzéseket tettek, hogy csak néztünk egymásra. Nem hiszem, hogy túl sok kellett volna nekik, hogy ne csak a plakátot tépkedjék... Azt mondja János: gyerünk át a szobor előtti padra, ülünk le, és várjunk, amíg elmennek. Úgy is lett, s mi folytattuk a ragasztást. Ilyen és ehhez hasonló esetek történtek számtalanszor, kopogtatócédula-gyűjtéskor is. Sebjaj, túléltek!

A legnagyobb eredménynek talán azt mondhatjuk, amikor sikerült képviselőt bejuttatni az önkormányzatba. Ez volt Szerényi Győző. A kopogtatócédula-gyűjtésben a legjobb teljesítményt ek-

kor értem el, 511 darabot szedtem össze. Akkor még majdnem minden házba akadálytalanul be lehetett menni, és akkor határoztam el, hogy minden lakásba becsengetek. Ahol volt lift, ott felmentem a felső emeletre, és úgy jöttem ki a toronyházból is, hogy 25-30, néhol negyven cédulát is sikerült gyűjteni. Akkoriban a cigány lakosság sokkal szolidárisabb volt velünk, több család is volt, ahol 8-10 cédulát is adtak. És ők soha nem beszéltek velem csúnyán. Hálás szívvel emlékezem a kismamákra, a gyerekeiket nevelő anyukák nagyon jólelkűek, és az idős emberek nagy többsége is. Soha sem

mondtak nemet sértően. Ezúton is köszönetet mondok nekik, és mindazoknak, akik segítettek munkámat.

Így visszatekintve küzdelmes volt ez a húsz év, de van sok szép emlékünkről is, az együttléttől az ünnepeinken, a munkában, a szórakozásban, s a különböző rendezvényeinkre is szívesen gondolunk. Ez önmagában is eredménynek mondható. S nem utolsó sorban: még mindig itt vagyunk, dolgozunk, tesszük, amit tennünk kell!

Ne feledjétek: emlékezni csak a szép-re érdemes!

MÓRICZ ZSIGMOND

A DUNA-PARTI PALOTA

A mai parlament egészen más, mint a háború előtti volt.

Huszonöt éve használja a Duna-parti palotát az országgyűlés, de soha nem volt olyan üres, mint most. Ez a legfontosabb karaktervonása a mai Háznak, hogy a képviselők nem tartják kötelességüknek, hogy bemenjenek az ülésekre. Annyira, hogy már szinte ízetlen dolog beszélni róla. Tegnap a büntetőtörvény, tehát egyik legérdekesebb törvény tárgyalásánál, pont tizenkét óraker tizenegyen voltak jelen. Kétszáznegyven képviselőből tizennégy.

A régi parlament rendi parlament volt, de hisz a mai is csak az. Különbőség, hogy akkor a kerület törzsfőnökei jöttek össze: most azoknak inkább a helyettesei. A második garnitúra.

Ha az öreg fiskális beküldi a helyetteset a tárgyalásra, akkor szegény kliens rezignáltan néz a jövőbe. Ilyen rezignáltan néz a szegény mai Magyarország a Parlamentre.

Én nem akarom bántani a t. Házat: oly boldogan jelenteném, hogy ne féljétek, magyarok! Szegények vagyunk, megrontottak, megtéptek, de azon az úton vagyunk, hogy itt mindenki összefog, itt mindenki dolgozik: képviselőitek éjjel-nappal verejtékeznek, hogy minél hamarabb rendbeszedjék azt, ami elromlott!... De hát mit mondjak?... Mély tisztelettel soroljam fel annak a tizennégy képviselőnek a nevét, akik tegnap ott voltak? S kiírjam a Ház nomenclatúrájából annak a kétszázharmincegy képviselőnek a nevét, akik nem voltak ott?

Mire akkor ez az egész t. Ház? Tizennégy és huszonöt úrnak elég egy szoba.

Főlöszleges ekkora parlamentet fűteni és világítani.

A régi parlament? Igen, az az ország első kaszinója volt, ahol megelégedett, kővér, korpulens, jókedélyű úriemberek zsúfolt tömege főzte a törvényt... A szónokot számosan hallgatták s még számosabban üdvözölték...

A mai parlament?... Talán ez is jó képe ennek az elárvult, szegény, szomorú kis országnak. A mai parlament üres, s akik bent vannak, azok is szerények, soványak, mindenki elsiklik, hogy ne legyen előtérben, lehetőleg be sem megy a Házba...

S tessék írni róla, hogy mi történik!

Azt mondja egy újságíró: – Ha az ember itt valamit ír, az tiszta költészet!

Fanyar, kedvetlen, gyötrött világ van itt. Két hét óta, mióta be-bejárok, annyi keserűséget, annyi félelmes és fájó esetet hallottam, hogy ha azt mind megírnám, megégetné a kezét a papíros és a szívet a betű.

Budapest 1929

„A tettekre figyeljünk...”

A gyűjtés hetedik hete (zárás 2009. október 3.)

Az összes gyűjtött adomány 4.918 ezer forint. Ezt 831 fő adományozta, mely 5.918 forint átlagot ad adományozóként.

Kiemelt adományozóink: Csényi József 25 ezer forint, Szolnok, Németh Lászlóné 15 ezer forint, Veszprém, Tóth István 15 ezer forint, Tatabánya, Gubuznai Ede 13 ezer forint, Kecskemét, Sipőcz Sándor 12 ezer forint, Vítnyéd. 10 ezer forintot adományoztak: Szabó László, Bonyhád, Végh László, Bácsalmás, Kiss Krisztián, Szeghalom, Ábrahám József, Tatabánya, Lőcsei János, Úlló, Dr. Nagy Zoltán, Sziget-halom. Novák György, Fehér András, Nagy Pál, Pilajeva Marina, Dakó Imre, Beregi Márta, Jámbor Istvánné, Varga Mária, Budapestről.

Az adományokat mindenkinek köszönjük. Itt szeretnék egy pontosítást tenni, az ötödik heti kiemelt adományozók között szerepelt a Maróti házaspár 25 ezer forinttal, Budapestről. Természetesen a leírtak 25-25 ezer forintnak értendők, összesen 50 ezer forintot adtak ketten. Köszönjük.

Karacs Lajosné

NINCS ÉV FRONT-TÁBOR NÉLKÜL

3 nap – 2 éjszaka, az igaz baloldallal, igazi baloldali fiatalok között!

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség szeretettel meghív minden kedves érdeklődőt október 23-25 között táborába, a komáromi Fenyves táborba. Várunk minden baloldali gondolkodású fiatalot, aki nyitott a valós baloldali eszmék iránt, aki tenni akar saját jövőjéért, országáért, népéért. Ezúton is kérjük elvtársainkat, az alapszervezeteket, mindenkit, hogy az ismeretségi körükben lévő fiatalokat támogassák, hogy eljöjjenek, el tudjanak jönni.

A tábor mottója: a mai helyzetben fontos, hogy minden fiatal pontosan értse, mi miért történik, a kialakult helyzetnek mik az okai, mit tehetünk ellene.

További információval örömmel áll rendelkezésre a Front elnöke, Szabó Tamás (06-30/630-7157), a Munkáspárt központja (06-20/463-0757), e-mailben az info@baloldalifront.hu, illetve a www.baloldalifront.hu.

DEEP INSIDE

Bulizz a Fronttal

Ha nem tudsz eljönni Front-táborba, akkor sem kell otthon ülnöd: várunk október 24-én este, a balassagyarmati Baloldali Front közreműködésével szervezett, III. Deep Inside amatőr progresszív DJ fesztiválra.

Meghívó

A Munkáspárt Nőtágozata szeretettel meghív minden kedves párttagot, szimpatizánst, érdeklődőt október 29-én 15 órai kezdettel legújabb munkáspárti klubjába.

Örömmel várunk mindenkit, aki egy kicsit beszélgetni, ismerkedni, politizálni szeretne. A klubdélután mindenki számára nyilvános, célunk kötetlen beszélgetéseknek helyt adni minden hónap utolsó csütörtökén 15-18 óráig a budapesti központ 3. emeletén, a 302-es szobában.

Cím: 1082 Budapest, Baross u. 61.

Gyertek el, hozzátok el rokonaitokat, barátaitokat! Mindenkit szeretettel látunk!

Nőtágozat

FRONTTÁBOR
Komárom - Fenyves Tábor

- 3 nap 2 éjszaka -

Részvételi díj:
6000 Ft

Front tagoknak:
4400 Ft

*Ebben benne van az
albélyezés + étkezés!!!*

Ami lesz:

- Fergeteges hangulat
- Igazi magyar ételek
- Vetélkedők
- Előadások
- Jó társaság
- Csodálatos környezet

www.baloldalifront.hu info@baloldalifront.hu 06-30/630-71-57

!!! Október 23-25 !!!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>